

Til II. E. 1. Efter Lov af 25de Marts 1871, jfr. Lov af 26de Marts 1870 § 9 ere de herunder hørende Lønninger følgende:

	Datum af den Udnævnelse, fra hvilken Aldersstillaget regnes.	Lønning.	Aldersstillag.	Lønnings- tillæg.
		Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Retten's Formand.....	22/5 64.	6,000.	1,200.	432.
Justitssekretæren.....	31/12 74.	2,800.	1,200.	432.
Akksistenten.....	1,400.	"	296.
Tilsammen.....	10,200.	2,400.	1,160.

Til II. E. 2. Formanden i Sø- og Handelsretten har andraget paa, at Medhjælpssummen til denne Ret maa blive forøget med 800 Kr., i hvilken Henseende han har bemærket følgende:

Ved Lov af 19de Februar 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret blev det bestemt, at denne Ret skulde bestaa af en retskyndig Formand, 10 søkyndige og 20 handelskyndige Medlemmer, og da Konkursloven af 25de Marts 1872 henlagde Behandlingen af Handlendes og Fabrikanters Konkursboer i Kjøbenhavn under bemeldte Ret, blev dennes Medlemsantal med Hensyn hertil ved Lovens § 149 forøget med en retskyndig Aæstformand og 5 handelskyndige Medlemmer.

Medens derefter 10 overensstemmende med den kongelige Anordning af 19de Juli 1872 dertil valgte handelskyndige Medlemmer have deltaget i Konkursboernes Behandling, hvilke Medlemmer da have været fritagne for Deltagelse i Behandling og Paakendelse af Søfager, har Fordelingen af Konkursboer mellem Formanden og Aæstformanden været den, at hver af dem har faaet til Behandling de Boer, der i hver anden af Aarets Maa-
neder ere komne under Behandling ved Rettens Skifteafdeling.

Som det fremgaar af hofølgende Fortegnelse er Antallet af de ved Retten intaminerede og paadømte civile Sager tiltaget meget betydelig ikke blot siden de første Aar, efterat Retten begyndte sin Virksomhed, men ogsaa siden Konkursboers Behandling blev overdraget til Retten. Vel vil det af Fortegnelsen ses, at de intaminerede og paadømte Sagers Antal i de 3 Aar 1887—89 har været noget mindre end i de tvende nærmest foregaaende Aar, hvad der navnlig skyldes den Omkændighed, at der i de sidste Aar har været en Del færre Inkassationsfager end tidligere; men da de større og besværligere Sagers Antal ingenlunde er aftaget men snarere er tiltaget, har Arbejdet med Sagernes Behandling og Paakendelse ikke været mindre i de sidste Aar.

Medens Søfagerne i de senere Aar har været faa og endog færre end i tidligere Aar, har den store Tilvækst af Handelsfager haft til Følge, at Retten til Behandling af saadanne Sager og særlig til Vidneførsel og Procedure har — foruden den til Handelsfager berammede ordinære Ugedag — til Stadighed maattet holde Handelsret paa den til Søfager berammede Ugedag, for saa vidt Søfagerne levede Tid dertil, og det har da været det sædvanlige, at der paa disse Dage efter Søfagernes Foretagelse har i Ekstraret været foretaget Handelsfager i ca. 3 Timer og hyppig mere. Der har derfor stundom maattet holdes Ret paa andre Dage til Sø- eller Handelsfagers Behandling og navnlig til deres Paakendelse.

Paa Grund af Sagernes betydelig forøgede Antal har Rettens Formand allerede i flere Aar ifkun med megen Banstielighed kunnet overkomme de ham i Retten paahvilende Forretninger og særlig at forfatte Udfaast til Domme i de ved Retten procederede Sager, og for at ikke Forfattelse af Udfaast til Domme og Cirkulation af disse Udfaast blandt de paagældende sø- og handelskyndige Dommere skulde trække ud til længere Tid efter Proceduren i de paagældende Sager — hvad der vilde stemme daarlig med den ved Retten stedfindende mundtlige Forhandling af Sagerne — har det i den senere Tid ikke været sjældent, at Slutningsforhandling i Sager af det nævnte Hensyn først har kunnet berammes til et Aar Uger efter Skriftvekslingens Slutning; men det er selvfølgelig, at saadan Udsættelse er uheldig for Sagernes hurtige Fremme.